

Amsterdam, 23 mei 2012

Onderwerp: Voorstel voor effectieve en mens- en diervriendelijke aanpak van bijtincidenten in uw gemeente

Geacht College en Raadsleden,

De Werkgroep Hulp Inbeslaggenomen Honden is een samenwerkingsverband van de [Stichting Rechten voor al wat leeft](#) en [Comité Dierennoodhulp](#) en wordt ondersteund door de [Sophia-Vereeniging tot Bescherming van Dieren](#). Deze drie verenigingen maken deel uit van de Coalitie DierenwelzijnsOrganisaties Nederland (CDON). De Werkgroep is drie jaar geleden opgericht ten tijde dat de Regeling Agressieve Dieren (RAD) werd afgeschaft en de overheid een nieuw beleid opstelde inzake bijtincidenten met honden. De Werkgroep wil dat de daadwerkelijke oorzaak van bijtincidenten wordt aangepakt en dat in beslag genomen honden niet langer slechts als een zaak behandeld worden, maar als dieren met bewustzijn en gevoel, conform de Gezondheids- en welzijnswet voor Dieren. Door het voeren van gesprekken met de overheid en Justitie, het geven van voorlichting, advies en het zorgen voor publiciteit tracht de werkgroep dit te bewerkstelligen.

Omdat er ook in uw gemeente net zoals in iedere andere gemeente bijtincidenten met honden plaats vinden lijkt het ons nuttig om het hond- en mensvriendelijke beleid van de gemeente Den Helder onder uw aandacht brengen samen met het protocol dat de werkgroep Hulp Inbeslaggenomen Honden speciaal voor gemeenten ontwikkeld heeft. Behalve dat het beleid van de gemeente Den Helder en het protocol van de werkgroep, anders dan het beleid van de overheid, daadwerkelijk de oorzaak van het bijtincident tracht aan te pakken dient het beleid ook volledig het openbare belang van veiligheid. In het kort komt het dierenwelzijnsbeleid van Den Helder (zie de bijlagen) en het protocol van de Werkgroep Hulp Inbeslaggenomen Honden (zie bijlage) inzake agressieve honden en bijtincidenten op het volgende neer:

- Wanneer een hond probleemgedrag vertoont wordt de eigenaar door de gemeente verplicht om het probleemgedrag van zijn hond aan te pakken door op eigen kosten een opvoed- of gedragscursus met zijn hond te volgen bij een kwalitatief goed bekend staande hondenschool of gedragstherapeut.
- Niet de Politie, maar de Hondenbrigade komt in actie wanneer het gaat om agressieve honden en bijtincidenten.

- De Hondenbrigade zorgt voor handhaving van het bestaande muilkorfgebod bij bijtincidenten en /of agressief gedrag in de APV met de toevoeging dat de eigenaar een periode de tijd krijgt om zijn hond te resocialiseren.
- Het in beslag nemen van honden wordt zoveel mogelijk voorkomen maar indien het desondanks noodzakelijk is loopt dit wanneer dat mogelijk is via het Bestuursrecht en komen de honden terecht bij Martin Gaus voor de beoordeling van de eigenaar en training. Dit traject wordt verplicht betaald door de eigenaar van de hond.
- Euthanasie kan dan slechts worden bevolen wanneer bovenstaand traject niet tot resultaat leidt en alleen na overleg met een gekwalificeerd kynologisch gedragstherapeut.

Bovenstaand traject zorgt dat honden zich beter gaan gedragen omdat eigenaren leren hun hond te begrijpen en leiding te geven. Bijtincidenten hebben immers vaak te maken met een gebrek aan opvoeding van de hond maar vooral ook door voor eigenaars onverwachte situaties omdat ze het gedrag van hun hond tot die tijd onjuist interpreteerden. In Zwitserland zijn hondeneigenaren om bovengenoemde redenen verplicht om een opvoedcursus te volgen die verdeeld is in vijf theorielessen en vijf praktijklessen.

Een ander groot voordeel is dat het de overheid jaarlijks honderdduizenden euro's besparing oplevert aangezien de eigenaar de kosten betaalt. **In deze tijd van bezuinigingen lijkt ons dit toch ook een belangrijk argument.** Het beleid werkt op deze manier tevens preventief en tegelijk wordt zo tegemoet gekomen aan het rechtvaardigheidsgevoel van alle inwoners in uw gemeente en worden ook de honden op een eerlijke manier behandeld.

Het manco van het bestaande hondenbeleid van de overheid:

Op dit moment heerst er in de gemeenten een willekeurig beleid met betrekking tot het omgaan met bijtincidenten. In de ene gemeente hoeft een hond bijna niets op zijn kerfstok te hebben en wordt hij al bij het eerste incident in beslag genomen, in de andere gemeente moeten er heel wat meldingen zijn voordat de hond in beslag genomen wordt. De meeste bijtincidenten worden afgehandeld via het strafrecht. Dit leidt er toe dat veel honden bij een inbeslagname maandenlang (en aantoonbaar zelfs soms langer dan een jaar) geïsoleerd opgesloten zitten in een hok van Justitie. Aangetoond is dat veel honden daar niet tegen kunnen en daardoor gedrag ontwikkelen dat niet zozeer bij hun karakter hoort maar het gevolg is van de eenzame opsluiting. Helaas worden ze daar wel op afgerekend in de risico-inschattingstest die in opdracht van de overheid een aantal jaren geleden ontwikkeld is en die bij deze honden door gedragsdeskundigen van de Universiteit Utrecht worden afgenomen.

In deze test zijn voor de hond veel zeer bedreigende situaties opgenomen. Bedreigende situaties die in het echte leven alleen in bij hoge uitzondering zullen voorkomen en nooit binnen tien

minuten na elkaar. Zo is er een onderdeel waar de hond door strak aanstaren en slagbewegingen in zijn richting bedreigd wordt, en een ander onderdeel waarbij zijn verzorger door de testpersoon wordt aangevallen en dus ook rechtstreeks bedreigd. Ook wordt gedurende de hele test geen moment rekening gehouden met de signalen die de hond laat zien om een conflict juist te vermijden. Wat de hond ook doet en hoeveel goede bedoelingen hij ook laat zien, hij blijft het hele testonderdeel op dezelfde manier bedreigd worden. Zo lokt de testpersoon angst en daarna noodweeragressie uit, iets waar de hond op afgerekend wordt. Tegelijk mag er tijdens de gehele test geen enkel commando aan de hond gegeven worden. Dat betekent dat een hond er helemaal alleen voor staat in een onbekende omgeving en verplicht wordt zelf beslissingen te nemen in plaats van te reageren op de opdrachten van zijn eigenaar. Vaak wordt in de uitwerking van de risico-inschattingstest een eigenaar verweten (zonder dat deze er dus bij was) dat hij niet genoeg overzicht op zijn hond heeft gehad. Hoe tegenstrijdig.

Door de huidige aanpak die aan gemeenten geadviseerd wordt hebben veel honden die in de opslag de risico-inschattingstest hebben afgelegd ten onrechte een euthanasie-advies gekregen. Dat blijkt duidelijk uit de dossiers van 14 honden die de afgelopen drie jaar na een euthanasie-advies van de tester met instemming van Justitie gedurende vier weken bij de Hondenschool van Martin Gaus werden ondergebracht.

Een deel van de honden werd verdoofd binnen gebracht omdat zij als 'levensgevaarlijk' werden beoordeeld, zowel door de opslaghouder als door de gedragsdeskundige van Universiteit Utrecht die de testen afneemt en Justitie adviseert.

In de vier weken dat deze veertien honden voor een herstelperiode bij Gaus verbleven kregen ze veel persoonlijke aandacht, kregen ze indien mogelijk een soortgenoot als metgezel in hun kennel, veel contact met andere honden en volgden ze een resocialisatieprogramma waarbij ook de eigenaren actief betrokken werden. Elf honden slaagden met stip voor de agressietest die opnieuw werd afgenomen en tien daarvan mochten terug naar huis. Een hond (Binky) zit nog in afwachting daarvan. De hond Puk moet nog opnieuw getest worden. Op slechts twee honden werd op indicatie van Martin Gaus alsnog euthanasie toegepast omdat de veiligheid van de maatschappij niet gegarandeerd kon worden. Er was wel een groot verschil: eigenaren van honden in opslag krijgen slechts een gortdroog briefje thuis dat hun hond is gedood omdat hij niet door de test heen kwam. Bij Martin Gaus konden de eigenaren hun hond tot het laatste moment bijstaan en kon hun hond in hun armen sterven. Zo verwoord klinkt dat wellicht wat teatraal, feit is dat dit voor een eigenaar een wereld van verschil maakt om de realiteit te kunnen verwerken en te accepteren.

Het betreft de volgende honden:

Boran Rottweiler 7 maanden in opslag (verdoofd binnen gebracht, levensgevaarlijk genoemd in

eerder testverslag); naar eigenaar terug.

Ruby Staffordshire Terrier 1,5 jaar in opslag, 7 jaar oud, (levensgevaarlijk genoemd in eerder testverslag); naar eigenaar terug, later herplaatst.

Gino Staffordshire Terrier ruim 1 jaar in opslag (verdoofd binnengebracht, gevaarlijk genoemd in eerder testverslag); naar eigenaar terug.

Bobby Argentijnse Dog ruim 1 jaar in opslag (verdoofd binnen gebracht, levensgevaarlijk genoemd in eerder testverslag); naar eigenaar terug.

Rocky Staffordshire Terrier 8 maanden in opslag (gevaarlijk genoemd in eerder testverslag); naar eigenaar terug.

Cady Kruising Mechelse Herder bijna 1 jaar in opslag naar eigenaar terug (gevaarlijk genoemd in eerder testverslag); naar eigenaar terug.

Conan Duise herder bijna 1 jaar in opslag (levensgevaarlijk genoemd in eerder testverslag); naar eigenaar terug.

Rocco Staffordshire Terrier ruim 7 maanden in opslag (gevaarlijk genoemd in eerder testverslag); naar eigenaar terug.

Rocky Bulteriër 8 maanden in opslag; euthanasie bij Martin Gaus

Roco Kruising Mastino ruim 8 maanden in opslag; euthanasie bij Martin Gaus

Diablo Kruising Cane Corso 4 maanden in opslag (onbetrouwbaar en impulsief genoemd in eerder testverslag), terug naar eigenaar.

Beertje Pitbull 3 maanden in opslag (gevaarlijk genoemd in eerder testverslag), terug naar eigenaar.

Binky American Bulldog 8 maanden in opslag, 7 jaar oud, (gevaarlijk genoemd in eerder testverslag), slaagt bij Martin Gaus glansrijk voor test, in afwachting van uitspraak rechter nog in opslag.

Puk Collie al 10 maanden in opslag, 7 jaar oud (onteigening eigenares en euthanasieadvies omdat de opslaghouders de hond niet wil herplaatsen), zit nu bij Martin Gaus in afwachting van nieuwe test.

Jaarlijks krijgen veel honden in de opslag de kans om een maand bij Martin Gaus te verblijven niet en worden onterecht gedood. Zij hebben geen goede advocaat die voor hun belangen opkomt. Ook worden hun eigenaren anders dan bij Martin Gaus niet actief betrokken bij de

risico-inschattingstest. **De reden die Justitie hiervoor aangeeft is dat het adres waar de honden in opslag zitten geheim moet blijven. Hierbij wordt eraan voorbij gegaan dat dit "probleem" makkelijk opgelost zou kunnen worden door hond en eigenaar op een andere plaats te testen.** In de opstelling van de risico-inschattingstest was echter wel opgenomen dat eigenaars gehoord en beoordeeld moesten worden om te kunnen zien hoe zij met hun hond omgaan en zouden **kunnen omgaan**. Dat een eigenaar wiens hond hem/haar op deze wijze wordt ontnomen veel verdriet en vooral ook verbittering richting overheid heeft, hoeft geen betoog. De eigenaar heeft er verder niets van geleerd en kan met een nieuwe hond wederom een bijtincident veroorzaken.

Om bovengenoemde motiverende redenen hopen wij dat uw gemeente wil overwegen om het veel effectievere beleid van de gemeente Den Helder en/of het door ons ontwikkelde protocol over te nemen. Hierdoor zal niet alleen allereerst de veiligheid voor de maatschappij gewaarborgd worden maar wordt ook het belang van de honden en hun eigenaren gediend.

Mocht u prijs stellen op een informatieve bijeenkomst over dit onderwerp met de Werkgroep Hulp Inbeslaggenomen Honden dan horen wij dat graag van u. **Ook als u nog andere vragen mocht hebben, neemt u** dan gerust contact met ons op.

In afwachting van uw reactie,

Met vriendelijke groet,

Sandra van de Werd, tel: 06-40709218, namens

Werkgroep Hulp Inbeslaggenomen honden

E-mail: hulpinbeslaggenomenhonden@hotmail.com

www.hulpinbeslaggenomenhond.nl

Postbus 94724

1090 GS Amsterdam

Contactpersoon dierenwelzijnsbeleid gemeente Den Helder: Aafke Langedijk, tel: 0223-678411,

email: a.langedijk@denhelder.nl

Bijlagen:

- Nota Dierenwelzijn van de gemeente Den Helder en uitvoeringsnota (Zie de aanbevelingen 2, 3 en 35 in de nota)
- Protocol bijtincidenten van Werkgroep Hulp Inbeslaggenomen Honden
- Foto hond Ruby die vier keer ter dood werd veroordeeld en anderhalf jaar in opslag zat